

■ Radu Beligan / Mihai Pălădescu / Gheorghe Dinică / Marin Moraru

Capul de rățoi

de George Ciprian

premiera

27 aprilie 1966

regia

David Esrig

*scenografia
mișcarea scenică*

Ion Popescu-Udriște
Paule Sybille

<i>Ciriviș</i>	Radu Beligan
<i>Macferlan</i>	Mihai Pălădescu
<i>Bălălău</i>	Marin Moraru
<i>Pentagon</i>	Gheorghe Dinică
<i>Dacian</i>	Mircea Albulescu
<i>Rozenweig</i>	Ion Lucian
<i>Bucălatul</i>	Dem Savu
<i>Constantin/ Omul cu farfurii</i>	Radu Cazan
<i>Comisarul</i>	Amza Pellea / Constantin Vintilă
<i>Inspectorul</i>	Costel Constantinescu
<i>Mușat</i>	Dumitru Chesa
<i>Primul student</i>	Grigore Gonța
<i>Al doilea student</i>	Valentin Plătăreanu
<i>Al treilea student</i>	Ștefan Tapalagă / Eugen Racoți
<i>Al patrulea student</i>	Dumitru Rucăreanu
<i>Aglaia</i>	Rozalia Avram
<i>Efimița</i>	Vasilica Tastaman
<i>Doamna Bălălău</i>	Dorina Done
<i>Cerșetorul</i>	Mircea Constantinescu
<i>Un ziărist</i>	Gheorghe Crîșmaru
<i>Bătăușul</i>	Dem Rădulescu / Constantin Băltărețu
<i>Femeia de stradă</i>	Consuela Darie
<i>Femeia costelivă</i>	Zizi Petrescu
<i>Chivuța/ Mucăreasa</i>	Livia Hanuțiu
<i>Domnul cu țigara / Agentul</i>	Nicolae Turcu / Constantin Vintilă
<i>Un trecător / Sergentul</i>	Eugen Cassian
<i>Omul grăbit</i>	Iurie Darie
<i>La pian</i>	Sanda Toma / Lia Creutzer

Turneu

7 octombrie 1967 Italia -
Veneția – Teatro la Fenice,
Festival Internazionale del
Teatro di prosa ed. XXVI

Mircea Albulescu

Mircea Albulescu
Mutter Courage / 1972

Noi...

Poezia actorilor
semn amânat
de mereu
care le va îngâna replicile
peste timp
în mai târziu lor.

Poezia actorilor
chelar de adâncuri
pândind
ca mai târziu
sufletului lor
să nu coboare
pe scară de nimeni
în prea târziu.

Poezia actorilor
chipul personajului
nicipând jucat
nici închipuit
un suflet candriu
zburătăcit de foste aplauze
ne mai privește
o dată
peste umăr
sperând
Ne-uitarea.

Stela Popescu

Se împlinesc 50 de ani...

Dacă eu am jucat în acest teatru 18 ani, înseamnă că aproape jumătate din cariera mea s-a desfășurat aici.

Aș fi nedreaptă să afirm că aici au fost cei mai frumoși ani ai mei, dar ei rămân definitiv în inima mea pe primul loc pentru că Teatrul de Comedie a pus bazele solide ale carierei mele. Aici, jucând printre cei mai mari actori ai țării acesteia, am aflat ce este măsura, perseverența neobosită de căutare a misterului ce îi face pe spectatori să nu te uite niciodată. Fără această școală aș fi eșuat poate în cea mai facilă modalitate de a obține succesul. Mulțumesc tuturor celor cu care am reușit acest lucru și simt că vor rămâne mereu în inima mea.

Stela Popescu
Alcor și Mona / 1970